

Hluchoněmá zem

Pavel Dobeš

1. Když vlaky jedou a škvíry mezi kolejemi
připomínaj' rytmem synkopy,
[: kamarádi opouštějí zemi,
a já jsem zůstal tady, v srdci Evropy. :]
2. Ani nevím, co je to ta estetika,
nač si kazit zdraví otravou,
[: vždyť pražský orloj zatím eště tiká
a voda teče Vltavou. :]
3. Každý rok z té země někdo zmizí,
přemýšlím, kam vedou koleje,
připadám si často jako cizí,
včera odjel další, a nic se neděje.
4. Je nás o jednoho míň a vekslák stejně dobře prodal marku
a další kilo heroinu vyčmuchali celníci,
soused fackuje svou ženu v parku,
kdyby aspoň z toho piva někdo sundal čepici.
R: A jen od Jakuba zvony zvoní, a nikdo neslyší mosazné tóny,
a jen od Jakuba zvony zní, a nikdo je neslyší.
5. Jsem jeden z lidí v hluchoněmé zemi,
slepé střevo v srdci Evropy,
prozatím to ujde, daří se mi
neposlouchat zvony, nevnímat synkopy.
6. Jsem jeden z lidí v hluchoněmé zemi,
slepé střevo v srdci Evropy ...